

ברועידת „אגודת־ישראל“

tabi'ut medinah עברית ופתחת שערי הארץ. — טלגראמה למר טשרטשיל

מדת עומד הרב י. מ. לוין, היושב ראש הרב בלוי המשמש את הרב רביות שנמקבלו אחרי היישוב הראשונה. הישיבה היתה מוקושת לענייני החצלה הרוצה הרב י. מ. לוין, שהזכיר את הפערות והויה מה של אגודות קשראל ונכיגה לטורי בת ענייני החצלה, תבע פתי'ת שערי הארץ בשבי'ם הניצולים.

מילא אחריו מר בנימין מינין, נציג האגודה ובה בוגר החצלה. הצעיר על החישגים והיוזמה של היישוב וצ'ין, שחוסר בסוף אשם בעמיהות המעשים. מציע פנו'ת לישוב, לי הווי אמריקה, אנגליה ושו'ין להגביר את המאנצ'ים והסכו'מים.

נמעורר ויכוח עז. רוב המתוחים בקרעו,

את פעולות ווער החצלה המאוחרת, בטענה, שבשירות האחזרות כמעט שלא הועל חבי' ר' האגודה".

ענו למתחים הרב י. מ. לוין ומר. מינין, ציינו, כי "שיתוף הפעולה בענייני החצלה נעשה בהסכמה גודלי התורה ובלי המאמץ היישוב'הכללי לא היו יכולות להצליח מה שהצלנו".

ישיבת אחר הכהנים הוקשרה לענייני ח' נך. הרב י. קאנלבו'גן, מפקח מחלקה החיה נון של "אגודת ישראל", הרוצה על ענייני החינוך באגודה".

מתקי'ף את "המורח"

הר' סנקבין, שזכיר על הישיבות (באינ' דית), התקיף את "המורח" ותנו'ת הבניין בארץ. בעקב בערה חמתו על שביעית "המורח" נשמעה חביבה לחדר לישיבות. כן טען, ש'יהא זה עלボן, אם בארץ־ישראל חקוק מדינה עברית שלא על פי התורה". הנואם האשים גם את חובי "אגודת ישראל" על יחס הביטול בינויים לישיבות.

גם הר' הילל וויטקין (פתח באידית ולפי דרישות מהקהל עבר לעברית) דבר על חובה החינוך התורני ועל החוקת הישיבות. הוא טען, שע'ל אלף ילדים בארץ יש ראל מוכלים חינוך זר ורך שבעת אלפים יחד עם בני היישבות מוכלים חינוך תורה.

סערה סביב "בית יעקב"

אין'צידנט חמור פרען בשעת נאומו של הר' רפאל קאנלבו'גן, שזכיר על "בית יעקב". הנואם התקיף את אלה מאגודות ישראלי" (הכוונה ל"קנאים" הירושלמיים, המתגוררים לבית הפסטרוזה), אשר אינם שולחים את בנותיהם אליו וمعدיפים אפילו בת ספר חפשים. ויש אפילו "יוצאים", שעוזרים כן, אין' שוקדים על חינוך לבנות ונלחמים בבית הספר בכל מני דרכיהם. יש בארץ שני עתונים המתנגדים לבית יעקב — אמר הנואם — והם "משמר" ו"קול ישראל".

כאן פרצה מהומה באולם מצד האגף הימני, נשמעו קריאות: "סאריסט!", "תוכחה ואתי!", "רד מן הבמה!", ואף נשמעה קרי'אה: "למטורף אין עונינים! הוא מטורף!". מאגר של פועל אגודה ישראל נשמעו קרי'אות עידוד: "חמשיך!". בקשר עלה בידיו הנשיאות להרגיע את הקהל, אולם כשהמרצה התחיל לדבר פרצה שירת "ועשו כולם אגו' וזה אתה" מספטי' "הנווער האגודה". וק' אחרי מאצימים רבים ניתן לנואם לס' את נאומו, ששושע פעם בפעם בקריאות בינויים ובמחיאות כפיים סוערות (מצד פועל אגוזת ישראל ומעורת'גניזם, שם ישבה קבוצה צה של תלמידות "בית יעקב").

טעות

הידי'ה, שפורסמה בעיתונו, כי אחוי של האומ'ר מבלה, הרב מבלגורי, השתתף בישיבת הפתיחה של הוועידה, הייתה מוטעית

בஹישך דבריו בישיבת הפתיחה ציין הרב בלוי את ההישגים של "אגודת ישראל": הכרת הממשלה בראשות בתי'הס'ר של האגודה ווה", הקמת הקהילות הנפרזות עם רכונות אייחות וההכנה להוציא עתון יומי.

על אף הדעות הממולגות הרי כל הוועידה מכוננת לקו'ש הארץ. הנואם פנה לצירים בקריה, שהוויכוחים יצטינו בלשון נקייה, כיאות לוועידת'ה של יהדות דחת. הוא סיים: וועידתנו תושיט יד לשлом' לכל הרוצים בו.

תפילה להצלחת הפלישה
אחרי נאום הר' בלוי התפלל החזן תפ'לה מיו'חות להצלחת הפלישה והוקראה טלית גראמת ברכה לוינסטון טשרטשיל. הטלגראי מה מסתימת בתכיעת "לכוננות הבית הכל-לאומי היהודי".

בירכו' את הוועידה: הר' הר' הראשי של פת'ה תקופה, הר' צ'י, ראש הרבנות המאוחdot בטבריה, הר' יעקב חי ור'הן, ראש עיריית פתח מקוה מר ספרה, בן הוקראו' ברוכות בכתוב מאישים ומוסדות, ביניהם מאת הר' הראשי לתל-אביב, הר' טולידאנו והרב פר' בום מתי'ה.

נאום הר' י. מ. לוין
הר' לוין חביא את דבר הוועידת' הפלועל העולמי של האגודה" בעברית, אחר ר' כר' עבר לאידית. הוא הספיד את יהדות פולין שהושמדה והעלתה את זכרם של כמה מאנ'י היגי האגודה" ושיספו'.

אם הפסד היהדות בכללה — אמר — היה 40–50 אחוז, הרי היהדות הותית הפה-טי'ה, על ידי חורבן יהדות פולין, 70–80 אחוז.

הנואם פנה בקריה נרגשת לאומות הבי' רית, להצליל לפוחת את מיליון היהודי הוני' גאריה.

אף פעם לא הוביל יותר טה'ו'ם ההכרה במדינה עברית — מדינה גדולה בכלי ארץ' ישראל. נכון האסון של היום חרפה לדבר על "ספר לבן". יש צורך בفتحה רחבה של עיר' ארץ'ישראל.

נאום ד"ר י. ברויאר

ד"ר ברויאר נאם על "עם התורה המאורי' גן" וחור עלי' הנחותיו היהודיות ממה שפיר' סט כבר בעיתונות ובחו'ברת מיו'חת על הנוי' שא הנ'ל, "חוקי התורה לישראל — בחוקי הטבע לטבע", "מלכנו' שבשמיים אינו מלך הותי'ים בלבד, אלא מלכה הנצחי של האומה בולח".

"כל איש ואשה, שלפי חוקי התורה שם יהווי נקרא עליהם — לא ניתן להם האפיק' שרוט לוטק את הקשר בין לאום יישרא'ל למלכים שבשמיים. על אף היחסים איד'ת'ים ממלחלים שבת — התורה שלולת לעולם עליהם. אם אנו מתנגדים לבית האומי' הח'י' לוין — הרי אנו מחויבים לבנות בית חורי' Zi ל תורה".

כ רביע מהאולם הוקצה, במחיצת'ה של עני' זים יירוקים, נושאים, בחוץ הוקטו רמקולים' להשמעת הנואמים לאלה שנשאו' בחוץ.

היישיבה בענ'יני' החצלה

היישיבה השניה של הוועידה נפתחה את' אול בבורק על ידי הר' מ. בלוי. הורכבה נשיאות מרבנים וצירים: הר' סנקבין, הר' בלו'י, הר' י. מ. לוין, הר' שצדרוביצקי, הר' קאנלבו'גן, הר' אברהם ווינברג, ד"ר י. ברויאר, ד"ר פ. ז'ון, ח. קרונוק, ד"ר ק. כהנא, הר' ז. זקליבין ומשה גליקמן-פרוש. נבחרו 9 ועדות. בראש כל ועדת עמד איכוח הוועידת' הפלועל. בראש הוועידה המה-